

Det gamle Ungdomslaget i Myra

Av Elsa Aanonsen

I Austre Molands Bygdebok fra 1959 står det litt om Myra Ungdomslag; at det ble stifta i 1923, den første formannen var Holm Tveiten, og at de hadde møtene sine ca. hver 14. dag på «Fredly». Det står at dette var det vanligste samlingsstedet for ungdommen vest i bygda.

Nå vet vi at før Fredlys tid (bygd 1920) hadde de samlingssted på Moen, en plass under Blågestad – i Bygdeboka beskrevet som ei hytte – Blågestadmoen. Den lå på toppen av fjellet ved veiskillet Tveiten/Midstøl. De hadde også et samlingssted i Boråssvingen, på ei slette der det ble dansa og spilt både på trekkspill og fele. Kristian Kristof-

fersen var visstnok dyktig på fela. Også oppe ved Uglebuknuten hadde ungdommen en danseplass på et flatt fjell. Disse «treffstedene» ble nok også mye brukt etter at Fredly ble bygd.

Det går også fram av Bygdeboka at laget gav ut ei avis de kalte «Lørdagskvelden». Denne skrev de for hånd, og mye av både den, og referat

Det første styret besto av: Holm Tveiten, formann, Kristen Ugland nestformann og tre styremedlemmer, Inga Pedersen, Ovidia Kittelsplass og lærer Johan Henes. Her sees fra venstre Kristen Ugland og Inga Pedersen (Våland).

Bildene tihører Terje Øigaren og Else Aanonsen.

fra møter, fester og tilstelninger er sir-
lig ført inn i protokoller. Disse er vi så
heldige at vi har fått via familien Blå-
gestad.

Det finnes tre av dem – den siste
var forsvunnet i mange år, men som
ved et under dukka den opp i døds-
boet til et tidligere lagsmedlem – Hen-
ry Flodda. Det var hans datter – Brit
Svenningsen – som fant Blågestadnav-
net i den, dermed kontakta hun Mag-
ne Blågestad, og protokollene var kom-
plette!

Laget ble altså stifta i 1923 på Mo-
en. Ungdomsbevegelsen var på fram-
marsj, ungdommen ville treffes til
dans og moro, men også til kulturelle
og politiske aktiviteter. Brekka hadde
et ungdomslag allerede, men det var
langt dit på den tida, så Myraungdom-
men valgte å få til noe i sitt nærrområ-
de. Laget ble tilslutta Noregs Ung-
domslag, og det ble godt drevet. Mø-
tene ble holdt på Moen, mens fester,
basarer og store arrangementer ble
holdt på Fredly, som ble bygd som
forsamlingslokale på Flodda grunn
(jf. Bygdeboka).

Første formann var som nevnt
Holm Tveiten, og resten av styret var
Ovidia Kittelsplass, Inga Pedersen,
Kristen Ugland og lærer Johan Henes.
De arrangerte møter, foredrag med for-
skjellig innhold, mye sang og musikk,
dans og moro.

«Lørdagskvelden» inneholder mye
forskjellig stoff, fra poesi til politiske
diskusjoner og festlige referat fra ski-
renn og fester. Selvsagt også litt kjæ-
resteri med frierferder og ekteskaps-
annonser. Alt med en humoristisk
snert. Språket er alt fra halvt dansk til
nynorsk og dialekt, og skriften alt fra
den flotteste skjønnskrift til uforståe-
lige kråketær.

De bytta på å være referenter, og i
første boka, som vi skriver noen ut-
drag fra i år, kan nevnes Nils Krak-
stad, Karen Tveiten, Tellef Tveiten, Pe-
der Midtstøl, Anna Ugland, Nils Myh-
ren, Kirsten Råna og Kristian Kristof-
fersen.

Når det ble levert innlegg til «Lør-
dagskvelden», var det mange som
skrev under med pseudonym. «Guten
frå Jori» er visstnok Tellef Tveiten, og»
Alf Buestreng» er Kristen Ugland. (Det
sies at også Arne Garborg brukte det.)
Ellers skriver de seg f. eks. Amor, nu-
tidens Evadatter, Ola Munk, Lærka,
Frysarpinnen, Pittermann, En Filan-
trop, Åse Gåsepike, Axel Magalaus og
Boblikof. Vi aner ikke hvem som skjul-
er seg bak disse. Hvis noen vet, had-
de det vært moro å få greie på. Dess-
verre er ingen av ungdomslagsmed-
lemmene blant oss lenger.

Noe som også er litt gildt, er at vi
ser at det var flere som fant hverandre
i Ungdomslaget, gifta seg og ble bo-
ende i Myra, og ble foreldre, bestefore-
ldre, oldeforeldre og tippoldeforeldre
til mang en Myrainnbygger! Her nev-
nes Holm og Ovidia Tveiten, Peder og
Kirsten Midtstøl, Inga og Terje Wåland
og Olav og Ågot Lauvdal. Ågot, Ove-
dia og Kirsten var søstre – født Kittels-
plass (Eikås).

Historielaget er veldig takknemli-
ge for å ha fått overta protokollene til
det første ungdomslaget i Myra. Når
vi har plukka stoff som vi tror kan in-
teressere, skal bøkene til trygg forva-
ring på Aust Agder Kulturhistoriske
senter. Dette er en skatt!

Her følger noen av de bidragene
som ble skrevet ned i «Lørdagskvel-
den» De første er eksempel på sang-
bare tekster.

Holm Tveiten.

Ovidia Kittelsplass.

Tre ukjente medlemmer utenfor lagshuset på Moen, ca. 1925.

Bildet tilhører Sigrun F. Blågestad.

Ungdomslaget.

Eit lag me ungdom no hev skipa-
kerre ditinna halda fram,
og at ungdom seg der kann litka
so dei ikkje frå laget tek sprang.

Èg såg på lista at ho var god
med ymse slag utav namn
Èg såg at trü og von i namna stod
og det ger laget ein fulltrygg stamm.

Holm Tveiter til formann vart vald -
han tok det med knusande ro -
Han far no stunda büsten i varmt somi kaldt,
for gjerom laget skal ströyma det friske blod.

Kristen Uglund til nestformann me hev -
han er no ikkje veikare karen,
for han hev shalle, er dögleg belest
og derbil hev han artium - eksamen.

So er det fenes ikkje å glöyma -
den riksmålsveilige mann -
No kann han lata målet sitt ströyma
innover laun og strann.

Omedia Kiskelsplass, den fagre gjenta,
part og so tern utav styre -
ho kjem nokk for laget å blenkja -
tenkjer ho for full nokk byre.

Stiftningsvise 30. desember 1923

Alle bygder hev sitt ungdomslag sann
Her i bygda var me utan til i dag sann
Men må på det me retta, og jammen setta
Inn i verda ungdomslag sann.

Laget stifta vert ein laurdagskvell sann
Difor trur me visst at det gjeng vell sann
Lagsavisa skulle heite «Laurdagskvell» du kan nok leita
Betre navn du ikkje finner lell sann.

Ja på stiftingmøte møtte kvinne, mann sann
Kristen tala til innleidning han sann
Medlemmer me teikna, sida full å rekna
Heile toogtjuge mann sann.

So til val på umbotsmenn me gikk sann
Mange va det då som stemmer fikk sann
Dei med fleste stemmer, dei vart styrets menner
Resten vart til varamenn satt sann.

Øvrigheta vert no so sann
Gutar tri og jenter to sann
Holm og Kristen, Henes, Ovidia og Inga – dei med største stemmetal sto sann.

Varamenn vart velgd i same smell sann
Ei halv tylft stykker var dei vel sann
Lørdagskveld – styrer fekk seg vel
Han som les upp bladet no i kvell sann.

No me ventar på at fleir vil vera med sann
Koma etter, dei hev for sed sann.
Slå um laget ringen, utafor stend ingen
Som vil ungdomssaka kjennas ved sann.

Ola Bakken

Mye stoff ble sendt til lagsavisa. Litt politisk, litt bygdesladder, og

LITT GEOGRAFI

Landet vårt grenser i syd og aust til Longumvatnet, Katthølen og Langsævatnet, mot vest til Øyestad – der bur ikkje folk – og mot nord til Froland. Skillet her gjeng ved ein stor gullknapp dei har setta opp innpå heia! Landet vårt er delt i mange bygder. Lengst i sør går landet ende ned i sjøen. Den staden kalles difor for Råna. Folka der kalles Anders og Kirsten.

Går du så mot nord kjem du til ei bygd der folka er sværande heimkjære. Den staden kallast for Heimstad. Folka der er sværande glade i song. Dei kallast Hageland.

Ret i aust kjem ein inn i eit overlagt godt jaktterreng. den bygda heiter Harebakken. Der bur gode jegarar og spillemenn. Folka der heitar Kristian.

Beint i nord ligg ei mektig bygd som kallast Gunhildsbu. Der bur mange folk. Dei heiter Terje, Martin o.s.v. Der i den bygda brukar ikkje gutane å gifte seg.

Ret i aust kjem du burt i ei li som heiter Sørli. Der stend soli beint på, og derfor er mange der brune i leten, og har svart hår. Folka der heiter Pedersen.

Like i nord kjem du så fram til nokre myrar. Der er spelegt for å søkkja seg ned. Men det er mange som lokkast dit avdi der er et slike framifrå orrhanspill om vårane.

Midt i mellom øvre og nedre Myra ligg eit mjukt, skogkledd og draumetungt nes – som heiter Henes. Mannen der heiter Johan, avdi det er berre ein.

Beint i vest ligg ei bygd der folk driv mykje med å steikje fleisk. Den staden kallas difor Flodda. Folka der er sværande kjælne. Dei heiter difor Klemmet-sen..

Langt i aust ligg og mange gjeve bygder t.d. Uglebu, fordi der er fullt av uglar og andre nattfuglar i heiane der.

Gjeng ein så rett yver heia, kjem ein til Storemyr. Der heiter folka Aslaksen.

Vidare kan ein fara yver berg og nutar og komme ned i Krakstadbygda. Der er folka flinke handverkarar, særlig til å arbeide krakkar.

So kan ein fare i bår yver det namngjetne Krakstadvannet til Midtstøyl. Der vert ein mottekne med musikk og song av Sigurd og Torjus, Karoline og Torine. I den bygda lagar folket mykje smør og ost.

So kan du taka ein snartur burtum Ugland og helsa på Anna, Berte og Kristen.

Langt vest i landet ligg ei bygd som heiter Kittelsplass. Der bur mange folk – særlig jenter.

Rett i nord yver heia ligg ei bygd som heiter Tveiten. Kvifor veit eg ikkje. Der bur ein som heiter Holm – ubunde eintal – avdi han er so aleine. Der bur også Tellef, so kalla avdi han er målmann.

Ja, der kunne vera mange anna au og fortelja, men eg lyt slutta no.

Beste helsing Ola Bakken

Bokanmeldelser

Lørdagskvelden hadde også innslag av godlynt humor på medlemmenes be-
kostning. Slik også med bokanmeldelser:

Fra Dypmyr forlag sendes i disse dager ut mange bøker og hefter.

Holm Tveiten debuterer med to bøker, «Grautomslag og plaster» og «Forfløy-
enhet».

Grautomslag og plaster» er en legevitenenskapelig bok med mange illustrasjo-
ner. Den bør leses av alle, men særlig av diplomater og høyspente politikere.
«Forfløyenhet» er en samfunnsroman av de sjeldne.

Kristen Ugland debuterer med en stor bok; «Riksmålets vonlause undergang»,
og et lite hefte – «Råd mot tannverk».

Henes kommer med en interessant fortsettelse av boka fra i fjor: «Kjærleik i
fortid og nåtid».

Ovidia Kittelsplass debuterer med «Mannfolkas betydning i samfunnet»
Inga Pedersen debuterer med «Terje» og et lite hefte – «Kunsten å få slanke
lokker».

Tellef Tveito kommer med en fortsettelse av sitt store vitenskapelige verk,
«Månen», samt et skuespill, «Kjærleik utan smerte».

Og Gunnar Myhren kommer også med en fortsettelse av sin store roman, «Kjær-
lighet uten like», samt et skuespill, «Nøkkelen til Fredly».

Anders Gunhildsbu kommer med en fortsettelse av »Sjøgang på land», samt
et lite hefte, «Veiledning for ungdomslag».

Ivrigt bidragsyttere til lagsavisa var Karen Tøeiten og Kristian Kristoffersen.

Bildene tilhører Elsa Aanonsen.

Martin Knutsen debuterer med boken «Aslag og dei» samt en samling iltre dikt «Lemenmus».

Karoline Belland debuterer med «Ein kald jolefest etter oppvask» og Birger Myhren med «Sypiger og sakførerknep».

Ole Myhren debuterer med skuespillet «Krambodsveinar», og Birgitte Storemyr med boken »Når skoene klemmer», og et hefte «Råd ved kjøp av skotøi».

Birgit Tørresen debuterer med boken «Gode sengevarmere» og Nils Myhren med «Jentene på Moen».

Kristian Kristoffersen debuterer med «Ungkarsliv», samt et rådgivende hefte, «Det beste middel mot rotter og mus».

Aslak Storemyr debuterer med en stor samfunnsroman, «Bror Martin». Og et skuespill, «Lakrismikstur og dunder», og Terje Tjøstolvsen med «Gryande kjærleik».

Meidel Andersen debuterer med to store romaner, «Vekslande Kjærleik» Og Kjærleik på en pinne», og Knut Flodda med «Femkort og tjueåra».

Boblikof

Vi vil avslutte med et av referatene. dette forteller oss mye om den stemning som rådde blant ungdommen i Myra, en hjertelighet og evne til å ta seg selv

ikke altfor høytidelig:

Lørdag den 9. februar hadde ungdomslaget møte på Fredly. Mange medlemmer var fremmøtt, men en del av bestyrelsen var fraværende. Man begynte møtet med å synge sangen: Dei vil alltid klaga og kyta at det gangar så seint og så smått».

Men eg tenkjer dei tarv ikke syta, ungdomslaget det gjenge so godt!

Først ble referatet opplest og godkjent, etterpå var der foredrag av flere om hvordan ungdommene har å innrette seg, med hensyn til bidrag til lagets avis. Likesom hva bestyrelsen har å foreta seg ved bekjentgjørelser av møter, likeledes ved avlysning av møter, med plakater i betimelig tid. Etterpå blei forskjellige lagssaker behandlet. For at bestyrelsen ikke skulle gå trett, ble det bestemt at det bare skulle være møte hvert jubelår.

Formannen avsluttet det mislykkede møtet med å synge sangen:» Der er syndig å følges ad, for de som gjerne vil sammen være. Da er med laget man like glad, og tenker det kan det samme være. I fryd og gammen vi alle sammen – til Moen går!»

I det store og det hele var møtet en stor fiasko.

Referent

Det gamle Ungdomslaget i Myra – del 2

Av Elsa Aanonsen

I neste protokoll med stoff fra «Lørdagskvellen», er første innlegg datert 2. mars 1929.

Det er referat fra et møte på Moen, der Ø.T Clemmetsen innledet ordskifte om den siste basaren. Etter det var det et slag poker, og så kom damene.

Men de forduftet fort, sto det å lese.

Neste møte skulle avholdes neste kveld, så det ser ut som det var hyppige treff på Moen!

Dette innlegget (anonymt?) viser litt om hva som opptok noen av lagsmedlemmene.

KJÆRE LØRDAGSKVELD

Eg skulle så nødvendig ha sendt deg eit lite brev i fastetida, men eg veid i grunnen så lide å skrive om så det blir ikkje rare snutten. Fyrst kan eg nå fortelle at Torleif trener til Randis gullmedalje. Han ska ha gode utsikter til å få ho – Gullmedalja altså!

Ellers opplever visst Solvor møe på turene sine. Det va kan hende best om du kunne få han til å fortelle sjøl.

Ågot og Gunnbjørg tar sæ knakande godt ut i bukseskjørt – ja dei tar sæ saktens rektig godt ut uden au – dei ville forlengst ha vonne mitt kalle hjerte, dersom det ikkje i forveien hadde vært opptatt av Jørgen Lysholmer.

Nils Krakstad strever svært med å gjenvinne det tapte paradisi, d.v.s. Ågots hjerte. Hans yndlingsidrett fremgår av dette vers som han selv har diktet:

*På Moen vi sitter og spiller kort
for då går tida forbaska fort.*

*Med tress og strait og flush –
fire lange og fulle hus!*

Peder Midtstøl har vært forkjølt i heile vinter. Det har sin årsak, det som alt anna. Han har derfor kosta på seg ei skinnlue. Det skulle han ha gjort i høst!

Signe har skrevet ei sportsfortelling som nok vil slå godt an: Hyttegjesten ved kvisthjørnet.

Boka gir mange gode råd og vink, og bør være til skrekk og advarsel for ligesinnede.

Knut Flodda holder på med å skrive en hymne til Moen. Han har fått til to linjer:

*I Moens hus –
er mange mus –.*

Resten skal dere få høre når han blir ferdig!

SEILADSEN

Christen Ugland emigrerte til USA. Ferden over var kan hende ganske strabasios:

*Livet er likt med det brusende hav
selv styrer du båten i villeste kav.*

Vuggen er havnen hvor ankeret lettes
 videre kursen mot lykkeland settes.
 Så krysses der ut gjennom underets fjord –
 et blick – det siste mot hjemlandets jord.
 I havnen der hjemme til mangt et råd
 nu prøves må rådet i edel dåd.
 Mesterens stemme lød ofte så mildt – pass rattet
 pass seilet når havet er vilt
 Husk når du seiler i bølgenes dans
 et eneste feilgrep og våt blir din krans.
 Men havet det ruller så rolig så sakte
 her er ingen fare, hvem tenker på råd å akte?
 Slipp rattet – slipp seilet –
 drømme og drive – en luftning – hva?
 Det begynner å hive.
 Så gripes rattet – men hvor er nu kursen?
 Den glemtes så lett i drømmerusen.
 Så kommer tåken
 med den kommer toilen.
 Kamp er der i sjelen – hvor finnes hvilen?
 Regnet og stormen pisker din båt
 det høres som sukk og det høres som gråt.
 Snart er du nede i bølgenes dal, hjertet seg surrer

i angst og i kval.
 Snart er du oppe på bølgenes rygg – landet du
 skimter og føler deg trygg.
 Atter du senkes i bølgenes dyp –
 overfor allmakten er du et kryp.
 Bølgene truer – for døden du gruer.
 I sjelen et rap etter klippefast jord
 en tanke, et minne, en mor, et ord!
 Mesteren – han som har mennesket kjær
 følger deg her mellom brenning og skjær.
 Mørket seg hever, sjelen i glede bever.
 Tanken blir fast
 med roret et kast.
 Og skuten står ut i fra farenes kyst
 i sjelen er rolig, så stille og tyst.
 I morgenens demring du skimter nu havn
 Bølgene enda seg fråder og reiser
 høyere enn ved rattet du kneiser.
 Legg kursen nu trygt gjennom bølge og brann
 så når du frem til evighets strand.

New Jersey mars 15. – 1929 C.U.

Ungdomslagsmedlemmer på båttur, trolig på Krakstadvannet. Tordis Blågestad ved årene. Ellers kan
 vi lett kjenne igjen Kristian Kristoffersen midt i båten og Olaf Krakstad i baugen. De andre er ikke
 identifisert. Bildet er utlånt av Elsa Aanonsen.

I MYRA

Denne visa har vært plukka fram og brukt i noe forkorta utførelse på Myra eldresenter for noen år siden, mens noen av de nevnte personer levde.

Mange som kom med stoff til «Lørdagskvellen», skreiv på rim.

*Nå vil æ reise på kryss og tørs – gjennom Myra
og prøve skrøve opp noen vers – ifra Myra
Æ tenker æ bjynner ovente
så at æ kan få alle med – her i Myra.*

*Anna, Berte – dei er som få – her i Myra
for guter tenker dei ikkje på – her i Myra.
For tankene går nok litt lenger øst –
dei er 'kje jenter meir neste høst – her i Myra*

*Og Signe, ho er ei jente snål – her i Myra
ho bruker kniv og ho bruker nål – her i Myra
Ja ho er liti ho Signe Lill
og dertil er ho så yrje vill – her i Myra.*

*Og Nils på Krskstad han går som før – her i Myra
for Randi er han nå ganske ør – her i Myra.
Men fri det trur æ han ikkje kan
for ellers var han en ektemann – her i Myra.*

*Og ei som ikkje er god å ta – her i Myra
det er ho Tordis på Blågestad – her i Myra.
Ho er så livat og glad i hu
men guttefølge – nei huttetu – her i Myra.*

*Æ hadde reint glømt han Terje du – her i Myra
for han er guten som kan seg snu – her i Myra.
Han har vært ute på fiskeri
og fiska penger til jenta si – her i Myra.*

*Ovidia og Holm må mi au få med – her i Myra
fordi om dei har fått gifta sæ – her i Myra
Den veien veit du me alle må
det gjelder bare den rette å få – her i Myra.*

*Og Randi sukker og er litt lei – her i Myra
Hvis bare Nils ville skynde seg – her i Myra.
Men Nils han elsker sin tobakksrøyk
så elsker jeg min kjære Bertes poik – her i Myra.*

*Og Ågot, Gunbjørg dei holder ut – her i Myra
dei seer seg om etter hver sin gut – her i Myra*

*Men æ har hørt at dei litt har sagt
det er nok uråd å få litt flaks – her i Myra.*

*Men nedved Fredly eg treffer på – Hanna Myra
Det er ei jente en kan stole på – Hanna Myra
Men du sku sett hu her ein søndagskvell
ho hadde flaks som sa sus og smell – her i Myra.*

*Gunnar – han er ikkje god å ta – her i Myra
me veid ikkje a før han stikker a – ifra Myra
Men at han tenkte på gods og gull
og Kari – det var visst bare tull – her i Myra.*

*Men Birger – han er så rar og sær – her i Myra
vil du på frieri så kom "kje der – du i Myra.
Han rynker bare på nesa si
og sier – bare dra du forbi – her i Myra.*

*Og harry Flodda er blitt så blass – her i Myra
Sånn er han blitt utav flirt og jass – her i Myra
Han spenner fotball og går på ski
og kjører melka og henger i – her i Myra*

*Men broder Knut – han er en av dem – her i Myra
som elsker møe, men mest ein klem – her i Myra
Ja, Knut var lenge mitt svermeri
men akk han tenkte ikkje stort på mig – her i Myra.*

*Me har ein slakter som er så snål – Ole Myra
han må visst være blitt gjort av stål – Ole Myra
For når han slakter, så sjøl bedøm
men ser han Jorand så blir han så øm – Ole Myra.*

*Og Ole Theisen og Anders stram – her i Myra
du skal nok se at dei kommer fram – her i Myra
Dei holder troppen som aldri før
med lange frakker og hatter på – her i Myra.*

*Men lagets eldste er Kristian – her i Myra
Det er nå ingen som er som han – her i Myra.
Han er skomager – skredder – kokk
snekrer, murer og maler flott – her i Myra.*

*Og dertil kan han den store kunst – her i Myra
å vinne alle småjenters gunst – her i Myra
Vil dere lye mitt gode råd
La Tordis og Gunnbjørg få trekke strå (om han)
– her i Myra.*

*Ruth på Sørli ho hører til – her i Myra
og mange trur ho blir ganske vill – her i Myra
Ho liker best å se fotballspill
og gå med målmannen ut på dill – her i Myra.*

Og Karen Råna ho får det til – her i Myra
For hver en kveld skal ho ut på dill – her i
Myra.

Men Arna, ho er et anna slag
ho gir i gutter en deilig dag – her i Myra

Men Inga Sørli er god og huld – her i Myra
det er ei jente så tro som gull – her i Myra
Ho har vært trofast i mange år
han blir 'kje sveken som Inga får – her i Myra

Så håv me ein som har gods og gull – her i Myra
det er Nils Thorsen, en strevsam kar – her i
Myra
Han går te byen med hest og lass
og penger tjener han gjør som grass – her i
Myra

Men Knut han er noe for seg sjøl – her i Myra
og følger jentene kveld på kveld – her i Myra,
Ein tår på flaska, og jente god
då trur æ nok at han kan gå te ro – her i Myra.

Nå har e dikta både inn og ud – om alt i Myra
nå har æ dikta om jente – gut – her i Myra
Men hvis du synes det er no' tøys
så kan du hive det i ei røys – her i Myra.

Tøyse-Guri

Hvem var de?

Vi kjente de fleste som er nevnt i denne
visa. Anna Berte og Christen var søsken
og bodde på Ugland. Anna ble mor til
Terje Øygarden. Signe var søster til Pe-
der Midtstøl, og bestemor til Jens Mar-
tin Dalen. Nils Krakstad bodde på Krak-
stad, og var en trivelig, livat
herremann. Han ble aldri gift. Randi var
en av søstrene Eikaas, det var også Ove-
dia, Ågot, Agnes og Gunbjørg. Hanna,
Gunnar, Nils og Birger var søsken (Myh-
ren, Nedmyra) Slakter Ole (Myhren,
Ambjørns plass). Anders Myhren fantes
det flere av, så hvem som er omtalt er
usikkert. Inga Sørli – seinere Wåland, gift
med Terje. Karen Råna ble gift med Nils
Tvede, den hyggelige busssjåføren. Nils
Thorsen var kjøpmann i Kjørestranda.

Tordis Blågestad var odelsjente. Hun
skuffa nok flere myragutter og gifta seg
med Arne Bøylestad fra Rjukan. (som tok
gårdsnavnet Blågestad) og ble mor til
Jens, Jon og Magne – kjente navn i både
idrett og ungdomslagsammenheng. Ole
Theisen drev kolonialforretning i Bløde-
kjær. Lagets eldste – Kristian Kristoffer-
sen – var lagets spillemann. Han forble
ungkar hele sitt liv.

ÅRET SOM GIKK

Redaktør av bladet da dette ble ned-
tegna var Tordis Blågestad.

Midt inni denne protokollen duk-
ker det opp et par ark som er fra Hotel
Bondeheimen på Notodden. Hvem
som har vært der, vet jeg ikke, men
diktet handler nok om «De harde 30
åra» og er undertegna BRUTUS.

Nå tror jeg det lakker mot slutten sa gutten
som skulle ha juling for ditt eller datt.
Men hva sier vi når det lakker mot slutten
av året med alle de sprell det har hatt.
Vi sier – det flasket seg rimelig lell
men sukker i lettelse – takk og farvel!

Tordis Blågestad. Tekstforfatter og leder i laget.
Bildet er utlånt av Elsa Aanonsen.

Vi startet i kulde men koksen var vekke
så ovnen ble matet med kubber og flis.
Vi hutret og frøs, men vi gjorde oss kjekke
vi måtte da tåle litt kulde og is?
Skjønt tennene klappret og nesen var blå
vi prøvde å glemme at dagen var grå.

Og trengte vi styrke for kroppen og sjelen
så ruslet vi hjem til et velordnet hus,
Og fylte den svartbrente rugen på kjelen
og drakk den som kaffe fra kopper og krus.
Vi låt ikke vondt som en tiger i bur
skjønt stompen var steinhard og kaffen var sur!

Og vi som lå under for slike skavanker
som avler promille ble herlig kurert,
En flaske pr. måned gjør ingen til dranker
slikt hadde nok polet på forhånd studert.
Selv Bayern og Bokken forsvant som bekjent
og landsølet kom med en mager prosent.

På beina fikk damene 2 tommers planker
som kaltes for tresko og gjordes av bjerk.
De holdes i stilling med løkker og hanker
og klappret omtrent som et korntreskeverk.
Men prisen var rimelig begripligvis
det var en forferdelig bjørkevedpris.

I matauking ble vi de rene eksperter
vi rotet i jorden og sådde vårt frø
Vi så at så snart vi fikk neper og erter
så skulle vi ikke av matmangel dø.
Det bugnet av matauk – og du for et syn
og du for en mengde med bønder i by'n!

Og alle små hager blir rene idyller
med gryntende griser i rosenes egn,
Det blinket av skinker og duftet av sylter
et svin ble familiens samlede tegn
Men minnene levde og sorgen var stor
da avdødes bruddstykker kom på vårt bord.

Men la oss nå endelig nevne tobakken
å mangle tobakk er slett ingen spøk
Det kjentes som vi fikk et drag over nakken
hver gang vi ble nektet en skikkelig røk!
Da ingen oss hjalp, skjønt vi tryglet og bad
så måtte vi gumle på andre slags blad.

Men noen hadde planter i potter i karmen
ja ekte tobakk – de fikk gjødsel og vann,
Og daglig et lauv falt som offer for varmen
men rovdrift er farlig, det går ikke an.

Før frukten var moden soant avlingen hen
og tilslutt sto bare stilken igjen!

Og så var det kua som viste seg lumpen
og streiket så melken ble strengt rasjonert.
Vi voksne og friske fikk knapt smake slumpen
gravide og sjuke ble først ekspedert.
Og doktorreseptene viste – å gid
at halve nasjonen var sjuk og gravid!

Ja, ja, et tilbakeblikk kunne vel vise
oss mer enn vi tenkte oss før
Men verre det kunne jo vært i ei krise
vi klarer det nok med fornuft og humør.
Og engang tar jammeren slutt kjære venn
det kommer nok lysere tider igjen!

Brutus

PÅ FRIERFERD

Her ein da æ sadd i mi stue
forsto at æ mangla ei frue
æ sa te mæ sjøl – din skatt –
du får vise at du e mann for din hatt!
Isteden for middagslur
får du ta dæ ein friartur!
Og så klemte æ i vei te Blågestadvannet,
og så jekk æ rundt te det andre landet
Der traff æ Gunbjørg oppi ei li
og ho va slettes ikkje bli'
Ho svarte mæ – du kan vel skjønne
det kankje ny'e du gjør dine hoser grønne,
For du veid ju det så gott
at mitt h jerte det har Ole fått!
Ågot ho svarte som ei tasse
du veid ju at Nils e min sussebasse.
Og Agnes – ho svarte – hold opp med det vraul
du veid ju så gott at æ svermer for Paul!
Å då tenkte æ – du Holm – du va ein heldig bone
som fekk Ovedia til kone!
Med sorg i hjerte æ gikk derifra
og før æ visste uta – så var æ på Blågestad.
Men æ fekk aldri strekt med fjøra
for då æ kom sto Åsulv Eikås i døra
Æ kom aldri inn!
Å så for æ til Ugland som ein vind
Og der gikk Berte og spaserte, æ syns ho va bli
å så begynte æ å fri!
Men ho svarte – ta det bare med tål
for mitt hjerte det er hardt som stål
Å æ sa – det visste æ ikkje før

æ trudde det var bløtt som smør.
 Æ blei så flau og flat, æ sto med min hatt i handa
 for nettopp då kom både Tjóstolv og Anna.
 Og på veien møtte æ ein mann
 men æ gjekk rett forbi han
 For i tona hos Tellei sto Signe og Stian
 Og så for æ over te Nils
 og der fekk æ både bakk og pils
 å då følte æ mæ så sterk
 at æ ville fortsette mitt verk:
 Æ ville gå te Ruth!
 Men æ gjorde ikkje regning på Knut.
 Og Harry han rekte opp hanna
 og sa – Ty fri for Anna!
 Å sto dei der å skjellte
 å sa æ skulle holde mæ ved teltet.
 Dei sto der så krye på verandaen
 men æ ba dei ville kysse sæ på mandaen.
 Men æ lofte me me sjøl at det skolle ta ei ti
 før æ gjekk ut å fri.
 Og snip, snap snute – så var frieriet ute!

Nils Krakstad var en lystig herremann, Han går
 igjen mange av tekstene.
 Bildet er utlånt av Elsa Aanonsen.

Så følger et kåseri, som er skrevet til
 julenummeret i 1933:

Sett og hørt – både vått og tørt

Ein gong va julenissen her på Fredly.
 Då skremte han ein mann, og siden
 har ingen sett an. E det noen som kan
 je opplysninger om hå an e blitt a, e
 de' svært jillt.

Mi har fått ein ny kvinneforening her
 i bygda nå. Den e i gronnen for onge
 jenter, men så e den så grei med det at
 unge gutter kan ai ver' me å lere litt a
 hvert. Dei e bejynt å binne hoser, å dei
 ska vere felt goe te det. Dei bejynte på
 tåa a sokken, mot helen, å de e gott
 jort! Å ja, lerdommen e lett å bere!

I sommer hadde mi det felt varmt
 – 35 grader bolsius i slyggen. Om da-
 en va det ikkje te å vere ude, å om nat-
 ta va det ikkje te å vere inne, å derfor
 va ungdommen ude heile natta. Ja,
 noen va så ille me'tatt at dei måtte rei-
 se heilt te' Storesand. Der konne dei
 ligge i vann heile tia, ja vel å merke me'
 haue ovena, men då jikk det bra.

Me har noen svere skatter nå for
 tia, å folk bejynner å rømme fra skat-
 ten. Signe har au fått ein stor skatt,
 men ho e ikkje rømt ifra han ennå.

Håssen Anna ve jørr veid e ikkje,
 men e trur lissåjerne at ho rømmer
 med skatten! Berte ve holle sæ i ro i år.
 Ho e så lei a forlovelser å det som hei-
 der mannfolk at ho har bestemt at nå
 ska det vere jamt slutt. Å e ondres slett
 ikkje på det!

Tordis ve bejynne med snare-
 fangst. Ho ve henge opp ein på Bren-
 nevinsødden, og ein i Blågestadkleiva,
 å då bler det farlig for Nils å Siggen å
 Åsulv, som vanker på dei veiene.

Gunda har tenkt å bejynne me ein revefarm. Ho ve ha både rødvrev og søllrev, men som ein spesialitet ve ho drive med blårev. Dei syns ho e dei jilleste og peneste. Dei ska vere så lette å fø, å dei ska trives best om vinteren på glatta. Det ska vere aksieselskab, å dei som ve ha aksier må hennvenne sæ te Harry, som ska vere leder for bedriften. E trur nok de ve lønne sæ, å e ve vere ein a dei første te å få mæ ein aksie.

Eikåsjentene har søkt te herrestyre om å få elektrisk belysning ront Blågestadvannet, for det e så mange som har dotte i vanne på vei te Eikås.

Å de e i gronnen farli for dei sjøl au, så de e å ønske at det bler vetatt!

Me har svert lide me jenter i laget nå, så me har bestemt at me ska få et eller anna fotografi a ei eller enna skuespillerinne eller noe, som me kan ha å se på. På mødene. Holm va enig i det – æ ska seie dæ ein ting – sa han – at bler ein først vant te dameselskab, så e de mest umauli å onnvere det. Å det true e så gjerne!

Nils Krakstad va felt i vinden i jula: Den stilleste daen der va, så blåste der a ei høne, å det va eit onner at der ikkje jekk fleire!

Kristian Solund e blitt så fornerma for det at han ikkje blei formann i laget. Å det kom sæ a det at kvinnfolka ville ikkje stemme på an. Han blei sinna som venteli va, å nå e det gått over te had. Så nå e han blitt kvinnfolkader. Det va dårlig jort a kvinnfolka, men e trur nok at dei kommer te å treie på det.

Ole Myhren e så ille forleien for flaks, å nå ve han legge ud ei revesaks, å de ve han jørr nå straks, så nå jeller det for jentene å passe sæ, når dei vanke den veien.

Æ hørte her ein da at Knud Flodda

va blitt ringforlova, men siden har æ fått høre at det bare va ein drøm!

Paul Gundersen har hatt besøg a ubudne gjester i den siste tia. Men nå har han sotte ein ekstra lås for døra, og ei musefelle på loftet, så nå føler han sæ nokså trygg!

Æ møtte Harry Flodda ein da, han så så ille medtatt ud.

Hossen e det du ser ud? Sa æ. Har du vært ude å sløst?

Nei, svarte han, det har æ ikkje, men æ blei klemt mellom jul og nyttår, å huffame å felt det va!

Æ hadde hørt at Gunbjørg ikkje ville ha Gonnor lenger, å så måtte æ spørr ho om de va tefelle. Ja, sa ho, de e rekti det, for e syns at han e akkurat passli lang sånn som an e!

Her va ein flokk ungdom som va på Frolandstur for ei ti sia, men itter som e hørte så rakk dei ikkje så langt. Men ein a dei jikk sæ vill, å teslutt blei han aldeles vill. Men æ trur nok at han e kommen te sæ nå.

Ja, nå trur e ikkje at æ har fleire nyheder å fortelle, derfor ve æ slutte. Men æ håber dere kan holle tett, for æ ve ju ikkje at deherre ska komme du blant folk!

Godt Nyttår! Hilsen Vasekoppen.

UNGDOMSLAGET – ET JUBILEUM

Nå har laget fylt 10 år, og her kommer et slags referat fra jubileumsfesten:

Vi samles for første gang i det nye år, til fest og fester igjen. Vår siste fest var festlig! Lagets 10 års jubileum – lagets veteraner var møtt frem, diktere, skuespillere og balløver!

Hver gjorde sitt beste, sang, taler og dans vekslende og humøret var på

toppen fra begynnelsen til enden! Og som det har spørst etterpå, våknet nesten alle deltagerne av festen mandag morgen med smil om munn. En unntagelse var Paul Gunnensen, han tippet inn i et tomt spiskammers og brast i gråt. Fiskepuddingen var borte, fiskerompene og kålen. Der var bare en tørket fleskesvor igjen!

Han bar seg ille, fortelles det, men felles skjebne er en trøst, smerten gav seg da han hørte at Knut Flodda måtte gå tidlig til sengs grunnet voldsomme mageknip!

Harry følte seg meget vel, jeg møtte han på vei til byen med melka – han strålte lang vei. For en fest du, ropte han. Der var blant annet en meget fin avis med saftig treffende vitser, kunne ikke ha skrevet den bedre selv!

Åja, sa jeg – det er godt noen er tilfreds! Nils Thorsen måtte dessverre forlate festen meget tidlig, for som han sa, han måtte oppover for å komme nedover igjen!

Knut Thorsen hadde vakt ved Borås, men tankene vandret til himmelsenga i Sprøkilen. Resten av medlemmene vet jeg intet om, men alle hadde moret seg, og bar på dyrebare minner.

Takk kjære ungdomslag for dine glade fester i det gamle år! Tag oss under dine beskyttende vinger også i 1934.. Du lærer oss det rette kameratskap, høyner våre idealer, gir arbeidslyst og glede!

Nettopp det at vi lærer hverandre å kjenne, og holde sammen gir oss den gode trygge følelse av at her hører vi hjemme!

Å Myras ungdomslag har gitt meg denne følelse.

Godt Nyttår, og takk for det gamle!
Hilsen Yo.Yo.

KRISA

Krise og arbeidsløshet var nok et problem i 1934. Krakket i Wall Street i 1929 gjenspeiles i dette hjertesukket:

Kan du sei mæ å krise er for noe? Forstår du den? Jeg gjør det ikke!

Den synes å være overalt. Åpner du avisa, så er det mest bare om krise. Kan du ikke få solgt ved eller last, så er det for krise. Blir skauen uthoggen, er det også krise. Jordbruket lønner seg ikke på grunn av krise. Gårder blir bygt og jord blir optatt, også på grunn av krise. Skattene vokser år for år på grunn av krise.

Bevilgning blir givet og veier blir bygd, der som ingen i de gode tider hadde drømt om at veier kunne bli bygd.

Arbeidsløshet og god tid, men vi biler! Før var det arbeid og lita tid, da gikk de!

Her er fler jenter enn gutter, men har ennu ikke sett at de tropper opp og forlanger nødsarbeid eller bilvei!

De må være bedre til å ta seg frem enn guttene som er det sterke kjønn. Krisa får ta skjylla for det au.

Nå er det Nyttår igjen, og vi skal ikke bare ønske, vi skal også leve! La oss alle sammen som er her love at til året som kommer at vi alle vil ha arbeid, og bruke mer penger enn i fjor!

Hva slags arbeid det er, for her finnes ikke noe arbeid som er så simpelt at det ikke kan utføres pent! Til gjengjeld får du arbeidsgleden, selv om lønna ikke er så stor. Og de som ikke har arbeid – gi ikke opp – dere kan være skråsikre på at dere får nok, når dere bare holder ut, for det er viljen det gjelder, den seirer eller faller!

Å så til slutt – vår ære og vår makt

1. rekke fra venstre: Kirsten (Midtstøl), Agnes (Gundersen, Borås), Åse Ovidia (Tveiten), Randi (Eikås).
2. rekke fra venstre: Ågot (Lauvdal), Åsulv (Eikås), Rolv (Eikaas), Gunnbjørg (Eikås).
Bildet er utlånt av Helge Ove Tveiten.

har hvite seil oss bragt. Det har vi beviser for her i Moland også, fra Våje i øst til Torsplass i vest, og mange andre, det er nok av eksempler å følge! Det er de som sier at sjømann er det siste de vil være, nei ære være den som seiler på sjøen, og skam for den som sitter i ovnskroken og snakker om krisa.

De er forsvunnet de gamle seilskutene, damp og olje fører båtene frem, men enda fins det Molandsgutter som på flagget ikke gjør skam.

Kom igjen alle sammen, la oss vise at Molandsungdommen ikke er redd for en krise!

Optimist

Det gamle ungdomslaget i Myra

Lørdagskvellen – del 3

Av Elsa Aanonsen

Den tredje av de gamle ungdomslagsprotokollene fra Myra starter i 1936. Vi ser at selv om det ofte er de samme menneskene som blir omtalt, kommer det nye til, og flere av dem husker vi godt, og vet en del om. Mange etterkommere bor fortsatt i Myra. Kanskje får noen vite et og anna om foreldre eller besteforeldres bravader når de leser dette!

Sikkert er det at denne flokken hadde mye moro, og var flinke til å holde sammen. Men de våga seg etter hvert ut i verden også – til Hisøy, Tromøy og Grimstad og Froland! En og anna hadde en tur til sjøs også.

Det var førkrigstid, lite jobber og lite penger, men det kosta vel ikke all verden, verken å treffes på Moen, Fredly eller Skytterhuset. Det var der ting foregikk!

Etter skuddårsfesten i 1936 kommer følgende betraktninger:

Livets salt eller etterdønninger.

Livet er ikke bare en dans på roser – helst når det klikker både her og der, sa Gunnar (Myhren) – han la seg tidlig!

Ja, livet går både opp og ned, baglengs, sidelengs og på tvers, sa Kristian (Klemmetsen), han gikk på hjemveien.

Livet er av og til fullt av spydigheter, men det gjelder å ta dem som en gave, sa Knut Flodda, etter at han forgjeves hadde forsøkt å få blund på øya.

Livet er bare moro og fest, og musikken lyder i ørene på en hele natten etterpå, sa Paul (Gundersen), han gikk hjem og la seg i det tomme stille huset, og sov som en stein.

Livet er som en tung bør av og til, sa Nils (Thorsen). Han tog inn på nærmeste gård for å sove en liten stund.

Livet har mange krokveier, og den korteste tar lang tid, sa (Andreas) Matre og Knut Thorsen, de gikk hjem og la seg for å stå opp igjen.

Livet har sine lyse sider, og jeg gikk ikke glipp av noen ting, sa Karl (Flodda), han reiste hjem i to vendinger.

Livet er en fest over en lav sko, sa Oscar (Westlund?), han sprang på hjemveien på strøppelesten.

Livet er glient, og en rask liten skitur er godt, sa Simon (Venemyr), han demonstrerte de siste triks på skisportens område.

Og en liten notis fra en av de omtalte: Den som løp hjem på mine sko fra Skytterhuset sist lørdag, bedes levere disse tilbake – helst før de er helt utslit

Spørsmål og svar

Hva er klokka uten viser? – Det er som jula uten griser!

Hva er et kloster uten monk? – Det er som en sommer uten donk!

Hva er Myra uten skole? – Det er som en festkomite uten Ole! (Theisen?)

Hva er katten uten kloen? – Det er som Norges forsvar uten Jøhen!
Hva er jorden uten sola? – Det er som Ågoth uten Ola! (Lauvdal)
Hva er lynet uten torden? – Det er som Knut Flodda uten Forden!
Hva er haven uten trær? – Det er som Gullik (Midtbø) uten tær!

Ukjent

Vett dere?

Vett dere at verdenskrigen slutta i ellefte time, på den ellefte dag i den ellefte måned i 1918?

Og at Knut Spirene skal ha sett en hare så stor som en kalv hoppe rundt huset? Den skal ha spist opp to tylfter med ospetrær og masse høy. Kanskje den er der for den er blitt så stor?

Og vet dere at enkelte kvinner forstår ikke å verdsette sin mann før han er død og livsforsikringen utbetalt??

Og at Knut Flodda drakk selters i Drammen?

Og at Tordis Blågestad var på kino for å se «Fant», men først måtte hun stå i kø, og der var en trengsel og en trykking uten like, og da utbrøt Tordis til alles store moro. «Så mye er jeg ikke blitt klemt hele mitt liv!»

Og at Anders og Ole hadde en gris i sammen. Da jula kom ville Anders slakte den, men Ole (Myhren) sa «du kan slakte din halvpart så mye du vil, men min skal ikke slaktes før til våren!»

En kvinne husker når hun burde glemme, og en mann glemmer når han burde huske!

Og at verden rummer en hel del mennesker som er til for bare å vise hvordan menneskene ikke burde være!

Og forskjellen mellom en forstandig kvinne og en forstandig mann er den, at en forstandig mann bare stoler på noen få kvinner, og ingen mann, og en kvinne bare på noen få menn og ingen kvinner?

Og at en manns fordommer kommer fra forstanden, og en kvinnes fordommer stammer fra instinkter – og hun forandrer dem aldri!

Og at Paul (Gundersen) sa da han klemte og kjælte sin kone «min deilige rose!» og hun svarte – «min kjære kaktus» - han hadde sløyfa barberinga!

Og at Olaf Lauvdal hadde ei bikkje som hette Bella. Han skaut den, og laga seg en vest av skinn. Den bikkja var sånn ei framifrå faulebikkje, at når Olaf kommer i nærheten av storfaul, så reiser håra seg på vesten!

Og vet du hva et kyss er? Det er et uttrykk for et inntrykk som ved påtrykk er forbudt for ettertrykk!

Anton Rampen

Hilsener og uttalelser fra kjentmenn og medlemmer i anledning lagets 15-års jubileum:

Myra Ungdomslag ønskes all mulig lykke og hell! Gratulerer med godt styr og stell!

Ordføreren.

Som lensmann vil jeg si: «Hold dere fri – for alt klammeri!»

Lensmannen

Hvis manko i kassa – kondolerer! Hvis balanse – gratulerer! Hvis overskudd – vi halverer!

Herredskassereren.

Håper at medlemmer gjør sin plikt – stifter hus og heim og slikt!

Kretsformannen

Nå har Myra fått skole som koster både sølv og gull – nå gjelder det bare at den blir full!

Skolestyrets formann.

Lille blomst

Lille blomst fra Nippons rike, hvor jeg ofte minnes deg – Lille mandeløyde pike, meget lykke gav du meg!

Østens milde månenetter, dåret oss på mange vis, år og dager aldri sletter minner om vårt paradisi!

Nu det paradisi vi skapte, nå på Nippons øy en gang – er et minne som vi tapte, og om blodets hete sang!

Hev ditt blikk om Futsijama, be den store ånd om trøst, lille blomst i Yokohama, vest er vest og øst er øst!

For slik blir det lille pike – og det gamle ord har rett, vest og øst blir aldri like, og vi to blir aldri ett!

Av sjømann John Engesland

Litt Myranytt igjen høsten 1939

Vår kjente tangokomponist Henry Flodda legger vekt på å få tangoen så kjent som mulig. Så nå har han fått med seg Gudrun Odden som partner. De to har oppvisning på Grand hver søndagskveld kl. 23.

Vår største danser i bygda, Ellef Spirene, har måttet slutte å danse p.g.a. det stygge uhellet han hadde på siste fest, da han og damene mistet balansen!

Vårt fabelaktige dansepar, Gudrun Engesland og Gullik Midtbø mottar danseelever. Spesialitet – foxdrot!

Herredskassereren har lagt på skatten for oss myraboere i år, da det blir for store utgifter til brøytingen. Så til vinteren slipper John Myra å gå på snøskuffing!

Tordis Blågestad venter fremdeles på en mann. Helst med bil!

Gullik Midtbø venter på en kvinne – helst med penger!

Harry Flodda og Henry Jørgensen har gått i gang med et nytt foretagende. De vil prøve om kullhestene i byen kan brukes på lastekjøring. De hadde en oppe og det gav et godt resultat. Hester mottas nå til dressering. Godt resultat garanteres!

Nils Thorsen har satt i gang bilrute – Thorsen, Victoria Hotel – Høgedal. Fra Thorsen til Victoria kl. 20.00, Fra Victoria til Høgedal kl. 21, fra Høgedal til Victoria kl. 21.45, Så til Høgedal og hjem når det passer. Kjøring mottas døgnet rundt!

Red.

Sport

I år har det vært avholt nattorientering. Denne gang var det «Lyngroth Skiklubb» som var arrangør. Løpet foregikk en kveld i høst det var fullmåne. Innkomsten var på Gloseheia ved brakka.

Det ble en stor sensasjon i dette løp, for det viste seg at det var en dame som vant løpet. Og hun var til og med en av våre folk! Nemlig Gudrun Odden. Hun var meget medtatt da hun ankom brakka, men ble meget hyldet og hjertelig motatt av kraftige og kjærlige sportsmenn. Deretter kom en frolending, så en av våre, nemlig Oscar fra Gunhildsbu, men han blei diska, da det viste seg at han hadde tatt bil opp til brua, etpar hundte meter fra innkomsten. Han ble lite populær, og ingen kjærlige kvinnehender trøstet han. Så kom deltagerne hakk i hjel, og samtidig kom to av våre, nemlig Harry og Henry. (begge Flodda) Til tross for

at de ikke var noe særlig medtatte, ble de også tatt under kjærlig pleie. Lyngroth Skiklubb hadde nemlig stillet en del av sine elskverdige medlemmer av damegruppa til å hjelpe de mannlige deltagerne da de kom i mål. De kvinnlige ville Myra ta seg av sjøl! En time etter siste deltager var kommet inn, kom Gunnar Odden. Han var aldeles utkjørt og holdt på å falle i staver, så det var i grunnen synd at han ikke vant de utloddede skistavene der oppe. Det skal nevnes at det ikke var rart han var sein, for han hadde falt oppi ei gruve, og kom ut igjen lenger oppe i Froland.

Alt i alt har Lyngroth all ære av løpet og arrangementet.

Gunnar var imidlertid så utmattet at han måtte legges inn på en gård i nærheten for å overnatte noen dager.

Myra Ungdomslag vil hermed sende en hjertelig takk for innbydelsen til løpet og til all elskverdighet under arrangementet. Vi ønsker Lyngroth Skiklubb alt godt i kommende år – også damegruppa!

Lørdagskvellens sportsreferent

Anno året 1940

Det ble et vanskelig år. I fjor på denne tiden gikk vi med Finlands skjebne i våre tanker, og der var innsamlinger av alle slag, til hjelp for vårt broderfolk.

Jeg tror ikke det var mange som tenkte på at vi nordmenn skulle komme i samme stilling. Og så kom 9. april med sin alvor og gru. Evakuering, moblisering og hysteri. Ryktene svirra, falske alarmer kom stadig.

På landsbygda får folk hus og hytter fulle av folk som har reist fra alt sitt, og neppe trodde de fikk se det igjen. Ja, det var en fæl overraskelse! Men man kan vende seg til det utrolige. Noen dager gikk, og så var alt tilsynslatende normalt igjen – nesten!

Nei, forresten, det mangler det nok mye på – men vi får ta det som det kommer. Norge og nordmenn ha vært ute i uvær før, og det står til oss å vise at vi ikke er kleinere enn våre forfedre.

En ting er kommet tydelig fram i denne tida. Vårt fedreland står vårt hjerte nær. Nå feirer vi jul litt tyngre og trangere enn vi er vant til, og så får vi håpe at året 1941 må bli et godt år for oss alle med et fritt Norge! Lenge leve landet vårt!

Tøisa. (Muligens Tordis Blågestad?)

Statens folk – SE OPP!

Snart er hevners time kommet, og da er det ingen vei tilbake. Vi taler aldri for døve ører. Ve den som da har pillet oss på nesa, for snart taler de tause!

Tveiten, kl. 5 om morgenen.

Ole T. Tveiten.

To må man være

To må man være om livet skal lykkes – to når vårt kjærlighetstempel skal bygges

To når det stormer, og to i det stille, to for å kunne og to for å ville.

To må man være for livet å fatte, to for et lys og dets glede å skatte.

To for å yte og to for å gavne to for å elske og to for å savne.

To må man være når verden vil true, to for i stillhet mot himmelen å skue,

To for å leve i ungdom og sommer, og to for å kunne når bryllupsnatt kommer!

Sigurd Midtstøl.

Søndag 8. februar skal ungdomslaget ha et heldagsprogram i radioen. Styret har satt opp programmet således:

Kl halv fem – Knut Flodda taler i søvne.

Kl. fem: Lilleanders står opp og hopper i buksene.

Kl. 6: Morgengymnastikk med Ivar Råna.

Kl.ti over seks: Morgenandakt av Oscar Gunhildsbu.

Kl. sju: Sofie lager frokost.

Kl. sju, trettien: Sofie våkner.

Kl. åtte: Nattens siste hendelser blir referert av John Engesland.

KL. ni: Tyskundervisning av Magnhild Storemyr.

Kl halv ti: Tordis Blågestad kåserer om fordelene ved celluloseforingen. Hun vil henstille til alle foreninger og lag om å begynne med foringen på møtene jo før jo heller!

Kl. elleve: Mikrofonbesøk på Liltveds kafe hvor man får høre en del vindjakkemenn drikke kaffe og spise wienerbrød til dagens siste skandaler.

Kl.tolv: Toralf Jørgensen spille firrada munnspill.

Kl. tretten: Ungdomslagets formann kommer hjem med melka i trau.

Kl. fjorten: Ivar Råna synger gamle folkeviser og seterslåtter fra fjøset.

Kl. femten: Nedland kåserer om moderne skoleundervisning.

Kl. seksten: Harry og Henry spiller trekkspill.

Kl. sytten: Engelskundervisning av Gullik Midtbø.

Kl. atten: Arne Bøylestad synger sin siste tango.

Kl. nitten: Skrøner, vitser, kunststykker og gåter ved Rolf Eikaas.

Kl. tjue: Dagens nyheter ved Ellef Spirene.

Kl. halv ni: Sangduetter fra Fredlystolen av Arne og Toralf Jørgensen og Knut Spirene.

Kl. tjueen: Sofie leser egne dikt.

Kl. tjueto: Krysseri og trølleri av Oscar Gunhildsbu.

Kl. halv elleve: Nils Thorsen leser fra telefonkatalogen

Kl. tjuetre. Nils Krakstad synger på vei hjem fra byen: «Bella mi»!

Kl. tjuetvå: Gullik går «to bed» for fulle mugger!

Det er krig i landet. Merkelig nok fortsetter Ungdomslaget med fester og sammenkomster, men vi ser tydelig at medlemmene er preget av tidens alvor.

Til og med diktet til Ungdomslagets juletreff inneholder tunge tanker.

Til Ungdomslagets juletreff 1942

Atter vi samles til juletreff, og juletreet er hedersgjest.

Velkommen du skjønne julens symbol, symbolet på fred og på livets sol,

Som lyser for oss i disse dager, som dødens skygger over jorden jager.

Ja, måtte freden snart komme, så lyset kunne flomme inn i alle de såre hjerter, som knuges av sorg og av smerte!

La oss i allefall her i kveld, under tonenes vel, rekke hverandre vår hånd, og knytte et kjærlighetsbånd. Og syng sammen de kjente sanger ennu en gang!

Og så får vi håpe or tro, at kjærligheten vil vokse og gro, slik at når neste jul blir feiret, Har sannhet, fred og kjærlighet seiret!

Ingen underskrift

Julemoro

Nei, sånn strev som jeg har hatt den siste helgen, kan jeg ikke minnes å ha opplevd før. Jeg ha simpelthen går tt rundt på bare felgen, mellom stuen og den lille hjertedør.

Hva som egentlig har skylden vet jeg ikke, jeg har slett ikke forspist meg julekveld. Jeg har tatt det overlang med mat og drikke, og min julestek den har jeg avlet selv.

Skjønt – nå husker jeg forresten fra i sommer, da min purke var et søtt uskyldig svin, at en tobakksstang forsvant fra mine lommer, da jeg just holdt på å mate grisen min.

Fra den dagen var den liksom hele tiden, nokså rar hver gang jeg tok en sigarett, Og det vokste fram en klump på ene siden, som jeg trodde var litt ekstra svinefett.

Og nå husker jeg sogar fra julebordet, at jeg ba mine egen kone om å få Meg servert en ekstra kjøttbit, av de store, og så fikk jeg nettopp den med klumpen på!

Så nå aner jeg et lys i tankevrømmelen, villagrisen min har angret, ikke sant? For å frelse sjelen sin for grisehimmelen – har den gitt tilbake skråen som forsvant!

Åsmund Bjønnum

Den siste visa som er skrevet i den tredje og siste protokollen fra Det gamle Ungdomslaget i Myra er det skrevet om mye av det samme som før. De er glad det ble juletefest i år også – 1943, Nils Krakstad får sitt – som vanlig.

Ellers er det krigen som opptar folket, det ytres gang på gang håp og ønsker om at den må ta slutt og kjærligheten seire!

La folket som brødre bu sann, så vil nok alle bli glad i hu sann, og holde sammen i glede og gammen, la det bli kjærlighet i stedenfor gru , sann!

Og i siste verset:

Tordis og Arne har gifta seg nå sann, vi håper de får mange små, sann,

Ja kjære dere, slekten formere, så laget vårt slipper å gå i stå sann!

Jeg vet ikke hva som så skjedde, men det var nok ikke helt enkelt å holde møter og sammenkomster i skjul under krigen! Kan hende torde de ikke mer?

Men ønske til Tordis og Arne har blitt virkelighet – alle tre sønnene har som leserne vet utmerka seg på den ene eller den andre måte når det gjelder ungdoms- og Idrettslag, med leik, dans og idrett!

Til slutt må det fortelles at denne boka var «borte» i mange år. Jens Blågestad hadde de to første protokollene, men denne visste ingen hvor var. Til en dag i 2009. Da fikk Magne Blågestad en henvendelse fra Brit Svenningsen på Hisøya. Hun var datter til Henry Flodda, som er nevnt flere ganger i protokollene. Da han døde, og hun arva, og etter hvert rydda, fant hun altså denne protokollen! Hun fant Blågestadnavnet, og kontakta Magne. Det er vi glad for!

Det er bare en brøkdel av stoffet som er med her i årbøkene, men nå blir protokollene å finne på Aust Agder Kulturhistoriske senter, så der kan hvem som helst få lese i dem!

Familien Blågestad ca 1946. Fra venstre Tordis og Arne med Jens på armen, Karen og Jens Blågestad (med hund). Dette er foreldrene til Tordis.

